

Gr o = W i r s i,

Kuin Piika Paimion pitäjässä ja
Loven kylässä,

Selena Jaakopin tytär,

Joka, lapsensa murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella

Parhaan nuoruudensa iän kukoistuksen ajalla
mestattiin

Sinä 16 p. Heinäk. uussa vuonna 1764,
Johonka hän itsensä, niin kuin katuwainen
syntinen, sydämmellisellä synnin tuntemisella
ja turvaamisella Wapahujan Jesuksen
kalliiseen ansioon walmisti.

Kaikkele suruttomille, prameille ja haureellista
elämäkertaa harjoittawaisille wa-
roitukseksi.

Sen wainajan oman anomuksen jälkeen
Kokoonpantu

Lohmas Ragwaltin Pojalta.

Wespa 1852

W. K. D! Jesu Kriste wiatoin j. n. e.

D! Jumal' ole armoinen! Mä sängen suuri
syntinen Olen juuri julmast' elänyt, Sielun ja
Ruumiin lykännyt.

2. Uina siis alamaisehen Helwetin suden ete-
hen Se häjy henki wietteli, Lihan ja weren
petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta Wiritin wihan
walkiaa. Mä nuoren ikän' uhraisin, Perkelett'
mailmaa seuraisin.

4. Tääll' juoksin heidän kansansa Häjys'
ja ilkiäs' halussa. Näin nyt ja päivät kulutin,
Jumalan Armon tuhlaisin.

5. Ett' luowuin poses hywästä Siit' tai-
wallifest' Isästä, Hänen tawarans' haaskai-
sin, Mun perintöni hukkaisin;

6. Sentähden kaksiin kahleisiin Sielun' ja
ruumiin' siteihin, Wangiks' mä jouduin ole-
maan Pirun ja maailman linnahan.

7. Tääss' Isä minun kiini sai, Nyt wasta-
tunsin hänen tain; Kuin aina huusi takaani:
Kuhunkas juokset lapseni?

8. Woi! kukas sun nyt pelastaa Helwe-
tin pimiästä tornista! Siis ruikoil' Poikan'
Jesusta, Sitä teuraks' tehty Karitsaa.

9. Ah! Kiitos Isän' rakkaani Sun neu-
ros edest' armaani, Ett sydämmes niin läm-
peni Mun kuolleen kurjan puoleeni!

10. Nyt wanki minä waiwanen Sun Poi-
kas ansioon turvailen; Jonkas mull annoit
altiksi, Synteini maksoks' täydeksi.

11. O! minun rakas Isäni Lepy ja sowi-
kansani! Sä armon olet luvannut Niill', kuin
Sinuun turwannut.

12. Sen lupauksen päällen niin Jesus
on sowitzajani, Hän kuoli tähten' Golgatas'
Siin' murha-laksos' kauhias'.

13. Sentähden olen ilois-san', Sisällisesti
sielus-san'; Waike' ulkonaisell' muodolla Mun
syy on alas katsella.

14. Mut' Jesukseni armosta En epäil',
Henki todistaa, Ett' olen armon tunnossa,
Ehk' ruumiin' kuolee raudoissa.

15. Voi älkää sitä sureko, Sukun' ja
tuttun' huoliko, Muut Kristi welsjen', sisären',
Ett' hiwott' on jo kirwehen'!

16. Sill' minun mielen', menoni, Ajatuk-
sen' ja haluni On kääntyneet jo tairwaaseen,
Mun Jesukseni puolehen.

17. Ah! vielä soisin todella' Ets woisit,
minuu kuunella! O! mies sä raukka hekkü-
man Sun kauttas trapull' astumaan!

18. Mun tähtny antaa sidottaa, Silmäni
kiini niwottaa, Nyt kirween alle taipumaan,
Ja wastoin luontoo kuolemaan.

19. Ah! minä huokaan, toivotan: Siis
Herra Jumala Taimahan Antakoon katu-
muksen sull' Sun oman synteis tähden tyll';

20. Pääll' sydämmes haureellisen Saatta-
koon piston murheen sen, Ettäs tääll' armon
ajassa, Ja et helvetin waiwasssa,

21. Ilkentyäs nyt itkisit, Perkeleen käsist'
pääsisit. Näit' muistutan sull' todesta; Ah!
etsi, rukoil' Jesusta!

22. Viel' ennen kuin mä lumarran, It-
sen' kuolemaan ojennan, Nuorukaiset teill' il-
moitan, Pojill' ja piikoill' muistutan;

23. Ah! älkää te niin pahasti Mun pe-
räsäni julmasti Synneisä riettais' eläkö,
Ja helwettihin rientäkö!

24. Waan palaitkaat jo juoksusta, Hel-
wetin tulen kohusta, Riippukaat hartaast'
Herrassa, Nuoruuden ajan waarassa!

25. O! Isät, äitit rakkahat, Muut pal-
kollisten haltiat, Katsokaat perään tarkasti,
Lapsiann' ja wäkeenn' hartaasti!

26. Jos itse teiss' on olewa, Sydämmess',
Sieluss', tunnossa Ensiksi synnin katumus,
Siks' toiseksi Hengen hallitus,

27. Ett' Herran käslyn jälkeen siitt', Heill'
esimerkiks' taitaisit, Niin yöt ja päivät ku-
luttaa, Ett' taimaass' saisit iloita.

28. Ah, Jesus itse neuwokoon, Teit' hen-
gellänsä walaiskoon, Ett' tunnosfanne tunte-
maan Ja hengesfanne uskomaan!

29. Tulistte sen huomaamaan, Kuin' per-
tel' wiefas lumomaan On sukkela sill' ta-
walla, Kuin naurun leikill' jutellaan.

30. Jos perheellen sen sanotte, Parhaanne
päälle panette, Ain rukouksis Herrassa, Miin
sielunne on rauhassa.

31. Sill' muutoin ette ikänä Saa wält-
tää wihan liekkiä, Mut' osalliset oletta Syn-
neistä, Joit' he harjoittaa.

32. Viel' te mun Isän', Äitini, Weljen',
Sisaren', Sukuni, Ulkaat tästedes murheella,
Eikä katkeralla itkulla,

33. Mun tähten' itsenn' sulloko, Ja sy-
däntänne runto! Antakaat Herran haltussa
Mun sielun' olla ilossa.

34. Ah! rukoilkaat te Jumalaa, Kaikki
muut samall' tavalla; Sill' koko maailm'
pahuudes' On, hengellises' huoruudes',

35. Jossa minä itse waiwainen Elänyt
olen syntinen, jonk' tähden teitä muistutan,
Mun askeleistan' waroitin.

36. Sill' minä olin ilkiä, Ja sydämmen'
ol' ylpiä, Se ensin mun sai foreuteen, Ja
liha sitte huoruuteen.

37. Näit en pois jätä towella, Waan
tähtyn teille lawalla Nuorukaiset nyt sanella:
Näist' lakatkaat pois halulla.

38. Ah! totta Herran todesta, Kaikki ne
paikat lauhistaa, Jois olet' synnis' eläneet,
Ja himojanne totelleet.

39. Ah! kuinka wielas, Kawala On saatan' monell' tavalla, Kuin syntisii tääll' tahtua, Niin' päästä, käsist', jalwoista.

40. Kuin muuwallakin juoksetta, Eli kuin kirkkoon tuletta, Niin ompi hänen ohjansa, Hiwuksis', korwis', otsissa.

41. Niin perkeleell' on kiiimuja, Ja kyllä korjoiit' suitsia, Joilla hän ajaa iloifest', Wie helwettiin kyll' köyhäifest'.

42. Kaikkia niitä johdattaa, Kuin päällens' ilman tarwetta, Koreuwen tähden panewat, Ja maailmaa takaa ajawat.

43. Mä wielä köyhä ihminen, Ja linnan wanki waiwainen, Muistutan muille wangeille, Kahleis', linnois olewille:

44. Ah! älkääit kauwan salliko, Tuntonne kalwaa antako, Waan nöyryttäkääit itsenne, Ja tunnustakaait syntinne.

45. Antakaait kunnia Jumalall', Synnin ja pirun woittajall'! Sanokaait niin Herralle, Jesuksell' Jsan Pojalle:

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu, nauhlitt', ruoskittu, Wiatoin wanki Jesu Krist', Pääst' sielun' synnin sitehist'!

47. Meit' wiallisii wankeja, Kuin sywii, kuummii kairwoja Olemme kyllä kairwaneet, Sielum' helwettiin wietelleet.

48. Eill' ei ole se autuas wiel', Eik' wankia myös auta tääll', Kuin ylönnielin tunnustaa, Ja wastoin tahtoons' julistaa.

49. Syntins' oikeuden edessä, ja lihan
päälle-kähdessä, Ja todistajain kautta niin
Waaditaan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin kuolee tässä tilassa, Eipä ole
armossa; Joka ei etsi Jesusta, Eipä se
Häntä nähdä saa.

51. Mutta ne on wangit oikeat, Jotk' oi-
kein syntins' tuntevat, Herran armosta hen-
gestä, Ja itse mielest' hyvästä.

52. Sydämeistänsä katuwat, Ja kohdas-
tansa puhuvat, Ei launistel', eik' estele, Eik'
pahuuttansa peittele.

53. Ei todistajain toistoo sittä Tarwita,
waan kynnäleit' Wuodattaa wilpittömästi,
Ja anteeks' anoo nöyrästi.

54. Näin laki syntist' ajelee, Ja Evan-
gelium huutelee, Jesuksen ansio ottamaan,
Jumalan armoon turvaamaan.

55. Sen Pyhä Henki toimittaa Niille,
kuin syntins' tunnustaa; Ei peljätä heit' kuo-
lema, Jesuksen Beri wirwoittaa.

56. Nyt olen päivän päätellyt, Ja tei-
dän hyväst' jätellyt; Nukoilen vielä Juma-
laa! Sido niin perkel' kahleilla,

57. Ettei hän enää riivaisi, Eikä helmet-
tiin kantaisi, Niis' suuris' joukois' monia,
Miehen ja waimon-puolia.

58. Kuin kaikis' paikois' juoksewat, Nöt
ja päiwät pauhaawat, Hengelläs Jesu pa-
lauta, Ja synnin tiestä lakauta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siunaa
ain' meidän Kuningas! Suo rauhaa kaikell'
kansalle, Siunaus, onni laille.

60. Viel' ylimmäinen pappimme! O! Je-
sus hyvä paimen sä! Ann' Hentes olla pai-
menill', Tääll' Seurakuntaas kaitsewill'.

61. Nyh' ilmat, maat ja ihmiset, Elävät,
kuolleet kappaleet, Kolminaisuudell' korkia
Ylistys, kiitos, kunnia.

62. Tuokaat alati lakkaamat' Täällä ja
taiwaas' loppumat', Työns' neuvons' ovat
korkiat, Salatut, tuomions' oikiat.

